

„Valpurgi öö“

1. Vals . . . . . My Granberg, Lydia Haggi,
Maialda Koit, Vally Kuurman,
Linda Lepplik, Hilda Malling.
2. Kleopatra . . . . . Elly Kubjas,
Ta kaaslannad . . . . . Karin Davis,
Meta Tõnson,
Ilse Veerbaum.
3. Helena . . . . . Sinaida Rogenbaum.
Ta kaaslannad . . . . . Lyda Gree,
Maialda Koit,
Elfriede Lepp,
Anne Saana.
4. Bakhanaal:
Phyrne . . . . . Klaudia Maldutis
ja kogu rühm.
Deemonid — kogu tantsrühm.

Algus kell 1/8 8 õhtul.

- Märkus**
- 1) Tagastoodud piletide hind võetakse arvesse ainult siis, kui odavam pilet kallima hinnalise vastu vahetatakse.
  - 2) Saalis, jalutus- ja rileteloturruumes on sulsetamihne keelatud. Sulsetamjalad palutakse ainult sulsetamiseks määratud ruume tarvitada, mis alumsel korral einelaua juures.
  - Korrapärase teenistuses olevatel ametnikudel on eeskiri, korraldajate tähelepanu seolele korraldajatele juhutada, mille alla praenduda palutakse.
  - 3) Ettekande ajal on saali ukseid kinni.
- Juhatus**

Charles François Gounod.

Sünd. 17. jaanil 1818, surr. 17. oktoobril 1893. Pariisis.

Gounod on üks silmapaistvamaid prantsuse heliloojaid. Esimesed muusikalised ergutused sai ta oma emalt, kes oli vilunud klaverimängija. Osutudes muusikaliselt silmapaistvalt andeliseks, astus ta kaheksateistkümnene aastasena kodulinna konservatooriumi, kus 1836—38 töötas Halévy juhatusel konttrapunkti alal. Praktilisi katseid ja harjutusi kompositsioonis tegi ta Le Sueuri — programmuusikas „Berlozi elkäija“ — ja Paeri juhatusel. Loomupärane and ja innukas töö tõid Gounodile siis ka juba 1839 ühe kantadi eest n. n. „Rooma preemia“ (Prix de Rome) — stipendiumi, mis määratud kolmeaastaseks töötamiseks Roomas. Siin leiame Gounod tegutsemas kirikumuusika alal, eriti uurimas Palestina stiili. Selle töö viljana tuleb Rooma prantsuse kirikus 1841 ettekandele üks orkestri mess, Viinis 1842 üks Requiem. Pariisi tagasi jõudnuna võitis Gounod organisti ja kapellmeisteri koha välismissioonide kirikus (Missions étrangères).

Kaunaegne tegutsimine vaimuliku muusikaga oli Gounod religioositeedile sedavõrd sügavasti mõjunud, et ta tundis kalduvust vaimulikule seisuks, millele ta end tõsiselt ette valmistas, kuulates teoloogilisi loenguid, et vastu võtta pühitsusi preestri seisuse. Ometigi ta pöördub kodanisse ellu tagasi, abellub ja asutab perekonna ning vahetab kirikuteenimise teatriteenimise vastu.

Sätärse põhjaliku pöörde põhjustajaks arvatakse ta lähem tutvus Berlioz'i ja Schumann'i loominguuga: mõlemad meistrid oma teostega äratasid vägevasti Gounod enda poeetilise ande, ni et ta messeide, kantatide ja rekviemide asemel hakkab komponeerima oopereid.